

Ζωή γεμάτη στίχους

Γράφει γράφει στα κρυφά
και σκέφτεται στα ψιθυριστά.

Τότε μες στη συννεφιά,
μια όμορφη πινελιά
κάτω από τις σταγόνες, κάτω από τη βροχή
μια καινούρια λέξη κρατεί.

Την κρατά μέσα στη φούχτα σφιχτά
και να που τότε επιτέλους ξυπνά.
Όλη μέρα πάνω από το λευκό χαρτί
μέχρι την επόμενη αυγή
και ύστερα ξανά στων ονείρων την ξενοιασιά,
μέσα στο λευκό τοπίο με σύντροφο τη μοναξιά.

Όλα παγωμένα γύρω, χωρίς φύλλο στον αέρα
κι εκείνος με ένα ζεστό και μαγεμένο βλέμμα.
Ανάμεσα στα κάτασπρα τα δέντρα
βρίσκει γράμματα θαμμένα
και κάτι πάει να φανεί
ώσπου μια καινούρια λέξη κρατεί.

Στο κρεβάτι με ένα χαρτί στο χέρι
γράφει με το απαλό αγέρι.
Ύστερα τα μάτια του κλειστά
για μια ακόμη φορά.
Η φύση ολάνθιστη απ' άκρη σ' άκρη
και χρώμα άλλαξε ολόκληρη η πλάση.

Και εκείνος μες στα λούλουδα περιπλανιέται
και κάτω από μια αμυγδαλιά ξεχνιέται.

Καθώς όμως ο καιρός περνά
και όλα γίνονται ζεστά,
μια καινούργια λέξη κρατεί
μη μπορώντας όμως πλέον να γραφτεί.

MARFEK